Č.j. 3 T 121/2023-240

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. ledna 2024 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Petra Duška a Ing. Jiřího Jarolíma,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený dne XXX, trvalý pobyt XXX, adresa pro doručování XXX, státní příslušník XXX

je vinen, že

I.

dne XXX2022 v době od 01:45 do 02:00 hod. v XXX nejprve bez předchozího varování udeřil poškozeného XXX, nar. XXX, spodní hranou (dnem) tlustostěnného pivního půllitru do temene hlavy, kdy došlo k rozbití tohoto půllitru, a následně poškozeného napadl střepem z rozbitého tlustostěnného pivního půllitru a kuchyňským nožem o celkové délce 23 cm (12 cm čepel, 11 cm střenka), čímž poškozenému XXX způsobil vícečetné bodné, bodnořezné a řezné rány hlavy a krku, ve vlasové části čelně, spánkově-temenně vlevo, temenně vpravo (do podkoží), ránu na levé tváři (8-10 cm, pronikající skrz tvář do dutiny ústní), rány na krku kolem střední čáry, vlevo v zadní části, vpravo v dolní části a při klíční kosti (do podkoží), s přítomností vzduchu v podkoží krku až hrudníku (emfyzém), s převahou vlevo, krevní podlitinu v levém obočí a krevní podlitinu a drobnou ranku na hřbetu pravé ruky, což si vyžádalo odborné lékařské ošetření poškozeného XXX v XXX nemocnici, přičemž jeho útok byl způsobilý ke vzniku závažnějších poranění, které mohly u poškozeného vést přinejmenším k podstatnému omezení v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a tohoto se dopustil v úmyslu způsobit jinému těžkou újmu na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

II.

dne XXX2022 v době od 00:00 hod. do 01:30 hod. přinesl do bytu č.XXX na adrese XXX ve stříbrné plechové dóze celkem 15,5 g sušiny rostliny konopí určené pro XXX, nar. XXX, přičemž z daného množství ubalil jednu cigaretu s přesně nezjištěným množstvím sušiny konopí a v rámci společného kouření ji XXX poskytl,

a uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení, a s vědomím, že rostlina konopí je podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, zařazena do seznamu č. 3 zakázaných omamných látek uvedených v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, a látka delta-9-tetrahydrocannabinol (THC), kterou obsahuje, je zařazena do seznamu č. 4 zakázaných psychotropních látek uvedených v příloze č. 4 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek,

tedy

jinak jinému opatřil omamnou látku

čímž spáchal

skutkem pod bodem I.
zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

skutkem pod bodem II.
přečin nedovolené výroby a jiné nakládání s omamnými a psychotropní látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a dále za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterým byl uznán na vinu trestním příkazem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 31. 8. 2022, č.j. 1 T 116/2022-56, který byl obžalovanému doručen dne 20. 9. 2022 a nabyl právní moci dne 30. 9. 2022,

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 84 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu** a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému na dobu trestu **ukládá povinnost** zdržet se požívání **návykových látek, které nejsou alkoholickými nápoji.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to 15 g konopí, které se nachází ve skladu TOXI Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Pardubicích ze dne 31. 8. 2022, č.j. 1 T 116/2022-56, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá **povinnost zaplatit poškozené společnosti Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem Drahobejlova 1404/4 Praha-Libeň, IČ 47114975, **na náhradě škody částku 14 930 Kč.**

Odůvodnění:

1. *Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění výroků o vině a trestu, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu)*

2. Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 14 930 Kč spočívajícím v nákladech vynaložených na léčbu poškozeného XXX. Jelikož obžalovaný u hlavního líčení prohlásil vinu žalovaným jednáním a pojišťovna doložila výši nákladů, byl pojišťovně přiznán nárok na náhradu škody v požadované výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.
Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.
Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 3. ledna 2024

Mgr. Matěj Pilát v. r.
předseda senátu

shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Navrátilová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. listopadu 2024 v Pardubicích v senátu složeném z předsedy Mgr. Martina Tomáška a přísedících Jitky Kuchařové a Marka Šimečka

takto:

Obžalovaná

XXXX, narozená XXX státní příslušnice XXX, bytem XXX, XXX,

je vinna, že

dne XXX 2024 v době 9:20 hodin v XXX, na nábřeží XXX, v bytě č. XXX, v kuchyni, fyzicky napadla XXX – poškozeného XXX, narozeného XXX, který jí bezprostředně předtím dělal žárlivé scény, snažil se podívat do jejího mobilního telefonu, chytil ji za vlasy a strhl na zem, a to tak, že poté, co vstala ze země, vzala do své pravé ruky kuchyňský nůž s délkou čepele cca 20 cm a tímto nožem bodla velkou intenzitou do oblasti zad poškozeného, který v té době stál v její bezprostřední blízkosti čelem k ní, avšak který ji již nijak nenapadal, přičemž jej zasáhla do zad mezi lopatky, kdy tímto jednáním mu způsobila bodnou ránu o šířce asi 3 cm, mezi lopatkami v průběhu čáry při páteři vpravo, pronikající do pravé pohrudniční dutiny, s poraněním pravé plíce a krvácením a průnikem vzduchu do pravé pohrudniční dutiny a měkkých tkání pravé zadní stěny hrudní a břišní, tedy poškození důležitého orgánu (hrudní stěny a pravé plíce) s ohrožením života poškozeného zejména v důsledku průniku vzduchu a krvácení do pravé pohrudniční dutiny, které si vyžádalo intenzivní lékařskou péči a hospitalizaci poškozeného ve Fakultní nemocnici XXX,

tedy

jinému úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchala

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **3 (tří) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO 41197518, sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, částku 35 083 Kč včetně zákonného úroku z prodlení.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal na obžalovanou XXX obžalobu pro skutek, který je podrobně specifikován ve výrokové části rozsudku. Uvedeným jednáním se měla obžalovaná dopustit zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku.

2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 20. 11. 2024 a 27. 11. 2024 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení dospěl okresní soud k závěru, že vina obžalované pro jednání popsané ve výrokové části rozsudku byla prokázána.

3. **Obžalovaná XXX** u hlavního líčení uvedla, že bydlí v XXX v nájemním bytě s poškozeným ve společné domácnosti, a to i v současné době. Jsou partneři, děti nemají. Pracuje XXX. Čistý příjem má 25 tisíc Kč. V ČR je dva roky. Do ČR nepřijela s poškozeným, poznala ho až v ČR. S poškozeným je zhruba 2 roky. Dříve měli nějaké neshody, ale teď už je to lepší. Hádali se většinou kvůli jeho žárlivosti. V minulosti se hádali a poškozený jí jednou uhodil. To bylo asi měsíc před tímto skutkem. Jinak jí spíše psychicky týral, pořád se dožadoval, zda je mu věrná nebo ne, používal při tom sprostá slova. Hádka trvala i třeba celý den. Bydlení hradí společně na polovinu. Ten večer byli s poškozeným u známých na návštěvě, byl pod vlivem alkoholu, na cestě domů jí začal říkat, že je nevěrná. Pokračovalo to i po příchodu domů a celou noc, pořád jí morálně týral a žárlil. Vzal jí telefon, snažil se tam najít nějaké důkazy nevěry. Pak se snažila vzít telefon zpátky, chytil jí za vlasy a hodil jí na podlahu. V tom stavu vzala do ruky nůž, ale nechtěla ho uhodit, jen odstrašit. Potom jí vzal za zápěstí, pevně držel, snažila se vysvobodit ruce, potom jí ruce pustil a potom ho nožem uhodila. Pak viděla, že krvácí, snažila se mu krev zastavit. Chtěla zavolat záchranku, ale nemluví česky, tak mu dala telefon, aby si sám zavolal sanitku. V minulosti jí jednou zbil, až měla modřiny. To se týká případu, který uvedla shora. Vzal jí za vlasy a praštil o podlahu, měla na lokti modřiny, nepamatuje si, zda jí mlátil nohou nebo rukou. Praštil jí do předloktí a do stehna. K dnes projednávanému skutku uvedla, že jí chytil za vlasy a táhnul dolů, spadla na podlahu. Pak se zvedla, on jí stál přímo před obličejem. Říkala mu, ať to nedělá, ať jí nechá být, scéna se odehrávala přímo v blízkosti stolu, kde byl ten nůž. Odehrálo se to moc rychle, on jí pořád a pořád nadával, pořád žárlil, chtěl, aby se přiznala. Nůž ležel na stole. Krev se mu snažila zastavit jeho tričkem. O té situaci poté mluvili, omlouvala se mu za to, co provedla, on se jí také omlouval, k čemu došlo, že byl opilý, probírali situaci, on slíbil, že už se to nebude opakovat. Když jsme stáli proti sobě tváří v tvář, říkala mu, že jí to bolí, ať toho nechá, hádali se, vzala nůž, potom jí chytil za ruce. V tu chvíli se ho bála, že jí zase udeří. O tom předchozím incidentu mluvila jenom se svojí kamarádkou, nikdo jiný o tom neví. Hádky kvůli žárlivosti byly mezi nimi moc často, obzvlášť, když byl pod vlivem alkoholu. V průběhu vztahu byly hádky tak 5krát ročně určitě, resp. dřív to bylo docela často, jednou za měsíc, ale po tomto případu už se skoro nehádají. V okamžiku, jak jí pevně držel ruku, tak ve chvíli, když jí pustil ruce, tak jí ruka spadla sama. Mezi spadnutím na zem a chycení rukou uběhlo pár minut, resp. stalo se to prakticky hned. Na opakovaný dotaz uvedla, že to nějakou minutu, dvě

trvalo, když se zvedla, točila se jí hlava. Když jí hodil o zem, hlavou o podlahu, bolela jí hlava. Pokud jde o nadávky tu noc, policii předala nahraný hovor. Jednalo se o hrubé nadávky, nechce je znovu uvádět. Jak ho udeřila nožem, sundala z něj triko a snažila se mu zastavit krvácení. Pak mu dala telefon a šla dolů otevřít dveře. Nůž držela v pravé ruce, poškozený jí držel pevně, nemohla ruku dát dolů. Když nůž uchopila, čepel směřovala dolů. Když jí poškozený uchopil za ruce, měla je zdvižené, nůž byl v úrovni nad jeho ramenem. Nemůže si vzpomenout, proč měla ruce v této poloze (obžalovaná ukazuje postoj na osobě tlumočnice).

4. **Svědek XXX** u hlavního líčení uvedl, že v ČR jsem od roku 2021. S obžalovanou se seznámil v r. 2022 v práci. Pracuje ve XXX, čistý měsíční příjem má 28-30 tisíc Kč. Bydlí v XXX, na XXX v pronajatém bytě. Nájem hradí na polovinu s obžalovanou. S obžalovanou jsou stále v partnerském vztahu. Jejich vztah považuje na normální partnerský vztah, žijí spolu a pracují. Vyjma projednávaného skutku došlo mezi nimi k hádce a obžalovanou uhodil a ona spadla. K hádkám dochází tak jednou za měsíc, závažné příčiny nejsou, hádají se běžně, kdo zaplatí nákup a co se týče domácnosti. Příčinou hádek také byla žárlivost. Příčinou hádky v předmětný den byla situace, kdy v telefonu obžalované svědek viděl nějaké SMS zprávy s někým. Zeptal se jí, co to je, obžalovaná mu řekla, že to je její věc, že se jej to netýká a kvůli tomu se pohádali. Řekl jí, ať si sebere svoje věci a vypadne. Kvůli tomu se začali znovu hádat, že z bytu nepůjde, potom jí vzal za vlasy a hodil jí na podlahu. Bylo to v kuchyni. Pak si přesně nevybavuje, pořád se hádali. Obžalovaná vstala ze země, pokračovali v hádce, přetahovali se mezi sebou, odhazovali se od sebe a ona pak vzala ten nůž. Předtím, než vzala nůž, jí ještě jednou udeřil, dal jí facku. Nepamatuje si, zda nůž ležel nebo byl ve stojanu, myslí, že ležel na stole. Když viděl, že má v ruce nůž, vzal jí za obě ruce za zápěstí. Přetahovali se a nějakým způsobem se to stalo. Je přesvědčený, že to neudělala naschvál. Když vzala nůž ze stolu, svědek jí hned uchopil za ruku. Začal jí ruku odvádět na stranu. Pak se jí vysmekla ruka a ucítil, že mu teče krev. Šel do pokoje, sundal si triko, ona přišla, viděla, že krvácí a tričkem mu zakryla ránu. Potom viděl, že krve je hodně, pochopil, že musí zavolat sanitku, ona byla v šoku, nemohla hned najít telefon, ale pak mu dala telefon a zavolal si sanitku. Jejich vztah rozebírali mezi sebou, pak se hádali, ale jejich vztah je už v pořádku. V předchozích vztazích, které svědek měl, tak bylo také násilí. Užíval alkohol často, ale po této situaci už skoro neužívá. Skoro všechny situace byly kvůli alkoholu. Užíval většinou o víkendech, většinou vodku. Když držel obžalovanou za ruce, došlo k vysmeknutí, když se přetahovali, snažil se jí odtáhnout od sebe. V té době nůž směřoval myslí dolů, přesně neví. Když vzala obžalovaná nůž do ruky, byla rozčílená a bylo vidět, že se bála. Předtím mu nevyhrožovala.

5. U hlavního líčení byly dále provedeny listinné důkazy včetně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Rejthárka.

6. Podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku spáchá zločin těžkého ublížení na zdraví ten, kdo jinému úmyslně způsobí těžkou újmu na zdraví.

7. Podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.

8. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žalovaný skutek se stal a že se ho dopustila obžalovaná. Ta je z žalované trestné činnosti usvědčována jednak svojí výpovědí, jednak výpovědí poškozeného – svědka XXX a dále pak závěry citovaného znaleckého posudku a dalších listinných důkazů.

9. Výpovědi obžalované i poškozeného jako svědka se v podstatných rysech prakticky zcela shodují. Z obou výpovědí je patrné, že předmětnému jednání obžalované předcházela vyhrocená situace, kdy se oba partneři hádali, přičemž v průběhu hádky mělo ze strany poškozeného dojít k fyzickému napadení obžalované, a to způsobem, kdy jí chytil za vlasy a „hodil" jí na podlahu. Obžalovaná pak měla dle shodných výpovědí vstát a při pokračující hádce vzít do ruky na stole volně ležící nůž. z obou výpovědí rovněž shodně vyplynulo, že obžalovaná bodla poškozeného až po určité době,

kdy vstala ze země po předchozím napadení a samotnému bodnutí předcházelo ještě po určitou dobu „přetahování se“ rukama, neboť poškozený obžalovanou držel za zápěstí v době, kdy již tato měla v ruce nůž. Z uvedeného je zřejmé, že po fyzickém napadení ze strany poškozeného obžalovaná v podstatě ihned vstala. Samotné bodnutí poškozené pak obžalovaná nijak nevyvracela, pouze uvedla, že tomuto mělo dojít tím způsobem, že jí poškozený držel ruce, které měla v tu chvíli nad hlavou a v důsledku puštění rukou, jí ruka s nožem v podstatě „sklouzla“ na poškozeného. Z obou výpovědí je pak významné zmínit, že obžalovaná se bezprostředně po bodnutí snažila poškozenému zastavit krvácení a přivolat pomoc.

10. Po takto provedeném dokazování se okresní soud především neztotožnil s návrhem obhajoby na překvalifikování skutku obžalované na trestný čin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky dle § 146a tr. zákoníku. Je třeba uvést, že předmětnému jednání obžalované předcházela víceméně standardní, byť poněkud vyhrocená, hádka, která mezi oběma partnery rozhodně nebyla první. Obžalovaná s poškozeným se, jak sami uvedli, hádali poměrně konstantě a dlouhodobě. Nejednalo se ani o první fyzické napadení obžalované ze strany poškozeného. Obžalovaná sice uváděla, že se poškozeného v danou chvíli bála, nicméně nůž vzala do ruky až po určité době od chvíle, kdy vstala ze země po předchozím fyzickém napadení, resp. samotnému bodnutí poškozeného předcházela ještě po určitou chvíli hádka obou partnerů. Soud na tomto místě nezpochybňuje, že obžalovaná mohla v danou chvíli, resp. po celou dobu vyhroceného sporu mít z poškozeného určitý strach, avšak podle názoru soudu s ohledem na vyložené okolnosti celého děje, se intenzitou nemohlo jednat o tak silné rozrušení, na nějž pamatuje ust. § 146a tr. zákoníku. Je nutné rovněž odmítnout tvrzení obžalované, že k bodnutí došlo v podstatě tím, že poškozený jí pustil ruku, ve které držela nůž. Proti tomuto hovoří zejména závěry znaleckého posudku MUDr. Rejthárka, podle něhož se jednalo o bodnutí velkou intenzitou. Pouze pro úplnost soud uvádí, že v projednávané věci nemůže být jednání obžalované posuzováno jako nutná obrana, resp. není zde přítomna žádná okolnost vylučující protiprávnost. Mezi napadením ze strany poškozeného a jeho bodnutím ze strany obžalované je poměrně dlouhá časová prodleva v rámci níž mezi partnery pokračuje ostrá výměna názorů. Rovněž použitý kuchyňský nůž nelze považovat za daných okolností za prostředek přiměřený obraně. V obžalobě použitá právní kvalifikace skutku je tak podle názoru soudu zcela přiléhavá.

11. Jednání obžalované tedy naplnilo jak po stránce objektivní, tak i po stránce subjektivní všechny znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavce 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaná úmyslně způsobila těžkou újmu na zdraví.

12. Při úvaze o druhu a výši ukládaného trestu soud vycházel z hledisek uvedených v § 38, 39, 41, 42 a 55 tr. zákoníku.

13. Při ukládání trestu soud hodnotil všechny okolnosti rozhodné pro jeho druh a výměru z hledisek § 37, 38 a 39 tr. zákoníku a zároveň zvažoval všechny polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku. Soud především zvažoval povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života a možnost jeho nápravy. Soud rovněž přihlédl k významu chráněného zájmu, který byl činem obžalované dotčen, tedy zájmu společnosti na ochraně lidského zdraví.

14. U obžalované soud shledal jako polehčující okolnost její dosud zcela bezúhonný život. Obžalované nepochybně polehčuje i její jednání bezprostředně po spáchaném skutku, tj. snaha odstranit škodlivý následek svého činu, kdy se poškozenému snažila zastavit krvácení a přivolat pomoc. Jako polehčující okolnost soud vyhodnotil rovněž upřímnou lítost obžalované, kterou projevila u hlavního líčení.

15. Za zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavce 1 trestního zákoníku lze uložit trest odnětí svobody na tři léta až deset let. Při úvaze o druhu trestu bylo třeba akcentovat již zmíněné polehčující okolnosti. Na druhou stranu jednání obžalované nelze bagatelizovat, a to ani s vědomím, co jejímu jednání předcházelo. Obžalovaná mohla již dříve své partnerské neshody řešit jiným, vhodnějším způsobem. Trestní zákon tradičně staví do popředí ochranu lidského života

a zdraví, jakožto nejdůležitější statky. Ukládaný trest tak musí zohledňovat právě i vysokou míru ochrany těchto statků, tj. v tomto případě lidského zdraví. S ohledem na uvedené by pak návrh státního zástupce na uložení trestu odnětí svobody ve výměře 3 let s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 5 let bylo možné považovat za zcela přiléhavý. Soud je však toho názoru, že v projednávané věci je třeba při ukládání trestu významně přihlédnout k již zmíněným okolnostem, které jednání obžalované polehčují a do určité míry i snižují nebezpečnost činu pro společnost. Okresní soud proto v dané věci využil ust. § 58 odst. 1 tr. zákoníku a s ohledem na okolnosti případu mimořádně snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a obžalované jej uložil ve výměře 1 roku s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu 3 let. Uvedený trest dostatečně reflektuje všechny okolnosti projednávané věci. V původní písemné podobě obžaloby navržený trest vyhoštění na dobu 3 let soud neukládal, neboť by se rovněž s ohledem na všechny vyjmenované okolnosti případu jednalo o trest nepřiměřeně přísný.

16. O náhradě škody soud rozhodl tak, že Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, která se řádně a včas připojila k trestnímu řízení a doložila požadovanou škodu přehledem zdravotní péče, vznesený nárok podle § 228 odst. 1 tr. řádu v plné výši přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pardubice 27. listopadu 2024

Mgr. Martin Tomášek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Horáková.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. února 2025 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové **v trestní věci obžalované XXX**, rozené XXX, narozené XXX, občanky XXX, bytem XXX, **o odvolání státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. listopadu 2024, č. j. 12 T 131/2024-188,

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu ***zrušuje*** *ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se obžalované nově* ***ukládá*** *podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobod v trvání* ***3 (tří) let****.*

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání ***3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců.***

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích byla obžalovaná Svitlana Sekacheva odsouzena pro zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku. Za tento zločin ji okresní soud uložil podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu tří let. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

uložena povinnost, aby zaplatila na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku 35 083 Kč, včetně úroku z prodlení.

2. Zmíněného zločinu se podle výroku rozsudku dopustila obžalovaná tím, že dne XXX 2024 v 9:20 hodin v XXX, v kuchyni, fyzicky napadla XXX– poškozeného XXX, narozeného XXX, který jí bezprostředně předtím dělal žárlivé scény, snažil se podívat do jejího mobilního telefonu, chytil ji za vlasy a strhl na zem, a to tak, že poté, co vstala ze země, vzala do své pravé ruky kuchyňský nůž s délkou čepele cca 20 cm a tímto nožem bodla velkou intenzitou do oblasti zad poškozeného, který v té době stál v její bezprostřední blízkosti čelem k ní, avšak který ji již nijak nenapadal, přičemž jej zasáhla do zad mezi lopatky. Tímto jednáním mu způsobila bodnou ránu o šířce asi 3 cm mezi lopatkami v průběhu čáry při páteři vpravo pronikající do pravé pohrudniční dutiny s poraněním pravé plíce a krvácením a průnikem vzduchu do pravé pohrudniční dutiny a měkkých tkání pravé zadní stěny hrudní a břišní, tedy poškození důležitého orgánu (hrudní stěny a pravé plíce) s ohrožením života poškozeného zejména v důsledku průniku vzduchu a krvácení do pravé pohrudniční dutiny, které si vyžádalo intenzivní lékařskou péči a hospitalizaci poškozeného ve Fakultní nemocnici XXX.

3. Proti tomuto rozsudku podal státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání zaměřené pouze do výroku o uloženém trestu. Podle názoru státního zástupce nebyly splněny podmínky k uložení trestu pod spodní hranicí trestní sazby ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Předpoklady pro použití zmíněného ustanovení naplněny nebyly a uložený trest tak neodpovídá závažnosti spáchaného trestného činu. Navrhl proto, aby odvolací soud zrušil v napadeném rozsudku výrok o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově obžalované uložil trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon by byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let.

4. Obžalovaná vyhodnotila napadený výrok jako věcně správný a navrhla odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítnout.

5. S ohledem na zaměření podaného odvolání a charakter uplatněných odvolacích námitek omezených výlučně na nesouhlas s aplikací § 58 odst. 1 tr. zákoníku a uložení trestu pod spodní hranicí trestní sazby se odvolací soud omezil ve smyslu § 254 tr. řádu na přezkoumání zákonitosti a odůvodněnosti oddělitelného výroku o uloženém trestu, když odvolací námitky se žádným způsobem nedotkly výroku o vině, ani výroku o náhradě škody. Zároveň v návaznosti na podané odvolání přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného výroku předcházelo. V samotném procesním postupu však neshledal pochybení, které by mohlo způsobit nesprávnost výroku o uloženém trestu.

6. Sám okresní soud v rámci odůvodnění rozsudku vysvětlil, proč jednání posoudil jako zločin těžkého ublížení na zdraví ve smyslu § 145 odst. 1 tr. zákoníku a proč neakceptoval návrh obhajoby, aby jednání obžalované bylo posuzováno mírněji jen podle § 146a tr. zákoníku jako ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky. V této souvislosti také rozebral příčiny a průběh incidentu mezi obžalovanou a poškozeným, stejně jako situaci, ve které obžalovaná na poškozeného zaútočila. Při zdůvodnění výroku o trestu pak okresní soud poukázal na význam zájmu chráněného zmíněným ustanovením tr. zákoníku, totiž zájmu na ochraně lidského života a zdraví, a připustil, že i trest navrhovaný státním zástupcem by bylo možné považovat za přiléhavý. Poté však zdůraznil existenci polehčujících okolností na straně obžalované, která dosud vedla bezúhonný život, po zranění poškozeného se mu snažila zajistit pomoc a nad svým jednáním projevila lítost.

7. Odvolací soud však musel konstatovat, že s aplikací § 58 odst. 1 tr. zákoníku v posuzované věci se okresní soud dostatečně přesvědčivě nevypořádal. Zmíněné ustanovení umožňuje uložit trest odnětí svobody pod spodní hranicí trestní sazby, takový postup je však výjimečný a musí být založený na zcela konkrétních a určitých mimořádných okolnostech. Uložení trestu za použití zmíněného ustanovení pod spodní hranicí trestní sazby nelze odůvodnit jen obvyklými polehčujícími okolnostmi.

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková

8. V nyní posuzované věci však nebylo možné shledat natolik výjimečné okolnosti, které by zmíněný případ významně odlišily od jiných běžně se vyskytujících případů podobné trestné činnosti. Sama skutečnost, že útoku obžalované předcházel konflikt s poškozeným, během něhož došlo i k napadání samotné obžalované, není okolností, která by se v podobných situacích vyskytovala výjimečně. Obžalovaná pak byla odsouzena za dokonaný zvlášť závažný zločin, při kterém poškozenému způsobila závažné zranění ve smyslu poškození důležitého orgánu a poškozený byl v důsledku útoku obžalované dokonce přímo ohrožen na životě. To, že po zranění poškozeného obžalovaná vyvinula snahu zajistit poškozenému pomoc, rovněž nebývá v případě podobných partnerských incidentů okolnosti výjimečnou a neobvyklou. Ke zranění poškozeného došlo v bytovém domě, sanitu volal sám poškozený, takže ani úsilí obžalované o zajištění pomoci poškozenému nevyžadovalo nějaké mimořádné úsilí. Ani sama skutečnost, že obžalovaná dosud nebyla soudně trestána a vedla zřejmě spořádaný život, nemůže být sama o sobě natolik významnou okolností, aby odůvodňovala uložení trestu odnětí svobody pod spodní hranicí trestní sazby, jestliže jinak došlo ke spáchání dokonaného trestného činu spojeného s razantním útokem vedeným nožem s dlouhou čepelí, při kterém bylo poškozenému způsobeno vážné zranění přímo jej ohrožující na životě.

9. S ohledem na zmíněné okolnosti tak dospěl odvolací soud k závěru, že zákonem vyžadované podmínky pro to, aby mohl být uložen obžalované trest pod spodní hranicí trestní sazby, v dané situaci splněny nebyly. Z podnětu odvolání státního zástupce proto odvolací soud zrušil výrok o uloženém trestu. Shodně s návrhem státního zástupce poté dovodil, že v případě obžalované není nezbytné působit na ni přímým výkonem nepodmíněného trestu odnětí svobody, ale že postačuje uložení trestu, jehož výkon bude podmíněně odložené na přiměřenou zkušební dobu.

10. S ohledem na zmiňované polehčující okolnosti tak bylo možné uložit obžalované trest na samé spodní hranici trestní sazby uvedené v § 145 odst. 1 tr. zákoníku, tedy na dobu tří let, a současně výkon trestu podmíněně odložit na přiměřenou zkušební dobu. Vzhledem k dosavadnímu způsobu života obžalované pak odvolací soud pokládal za postačující zkušební dobu v délce o málo přesahující délku ukládaného podmíněného trestu odnětí svobody, takže výkon trestu podmíněně odložil na relativně kratší zkušební dobu tří let a šesti měsíců.

11. Další výroky rozsudku nebyly odvoláním dotčeny, takže odvolací soud neměl ani důvod tyto výroky přezkoumávat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání

opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 25. února 2025

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Magdaléna Pivková